

відповідного нормативного акту щодо створення такого реєстру, звісно при використанні іноземного досвіду забезпечення ефективності його застосування, створило б необхідні умови для збільшення кількості суден під державним прапором України, що у свою чергу призвело до збільшення надходжень до державного бюджету. Зазначимо, що міжнародний реєстр суден в Україні все ще відсутній, не зважаючи на наявність великої кількості документів де зазначається про необхідність його створення.

Аналогічних прикладів невиконання деяких антикризових заходів можна навести достатньо велику кількість, що у свою чергу підтверджує те, що сучасне державне антикризове управління морегосподарським комплексом все ще залишається безсистемним та недосконалим.

На нашу думку, під час реалізації антикризових заходів найбільш ефективним був би підхід, результатом дії якого буде комплексний розвиток підприємств, регіону та галузі в цілому.

Враховуючи дефіцит державного бюджету, вважаємо, що під час застосування методу прямого фінансування підприємств морегосподарського комплексу нові капітальні вкладення (державні інвестиції) повинні здійснюватися тільки за умови, що вони створюють нову вартість, тобто коли рентабельність цих вкладень вище витрат на залучення капіталу. В іншому випадку це буде призводити до необґрунтованих і не ефективних витрат бюджетних коштів.

УДК 621.6.02:330.322(477)

ФІНАНСОВА СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ГТС УКРАЇНИ В АСПЕКТІ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Кроленко О.Є., здобувач (УкрДАЗТ)

Газотранспортна система України є основним елементом енергетичної безпеки країни, однією з визначаючих складових національної економіки, яка забезпечує левову частку надходжень до держбюджету, сприяє підвищенню рівня життя населення України, є одним із важелів інтеграції до міжконтинентальної системи газопроводів. Однак, старіння, фізичне і моральне зношування окремих об'єктів та цілісних комплексів системи обумовлюють зниження рівня організаційно-технічної та ресурсної складових виробничого потенціалу газотранспортних підприємств. В таких умовах постає питання інвестиційного забезпечення ефективності функціонування ГТС України, її модернізації.

Цього можливо досягти за рахунок формування фінансової стратегії ГТС та узгодженої

співпраці держави та підприємств ГТС України. Формування фінансової стратегії розвитку ГТС повинно бути направлене на удосконалення системи управління та використання капіталом, активами, прибутком, грошовими потоками, інвестиціями та фінансовими ризиками. Особливого значення набуває система забезпечення ГТС інвестиціями.

Забезпечення інвестиціями слід здійснювати на рахунок формування Позабюджетного цільового інвестиційного фонду розвитку та модернізації ГТС України, який буде функціонувати на основі державно-приватного партнерства. Діяльність фонду направлена на накопичення та перерозподіл інвестицій на розвиток і модернізацію системи. Контроль за якістю виконання інвестиційних проектів необхідно покласти на Ревізійну комісію, основне завдання якої є створення ефективної системи контролінгу використання цільових інвестицій.

Слід зазначити, що на відміну від існуючих, Позабюджетний цільовий інвестиційний фонд розвитку і модернізації ГТС дозволить залишити ГТС України під контролем держави, залучити приватних, в т.ч. іноземних інвесторів без загрози втрати права власності, отримати фінансову підтримку держави, акумулювати інвестиції всіх інвесторів та направляти їх на першочергові проекти з модернізації ГТС України.

УДК 338.246.025.2:656

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ В СФЕРІ НАДАННЯ ТРАНСПОРТНИХ ПОСЛУГ

*Крутько І.М., ст..викладач, (УкрДАЗТ)
Зубенко В.В., адвокат*

Аналізуючи судову практику по категорії справ щодо надання транспортних послуг, можна зробити висновок, що нерідко на залізничному, автомобільному та авіаційному транспорті відбуваються затримки відправлення рейсів, неякісне надання послуг у процесі руху та інші порушення прав користувачів цих послуг. Розвиток інфраструктури транспорту потребує відповідного правового регулювання правовідносин в сфері надання транспортних послуг та захисту прав споживачів.

Цивільним законодавством України передбачена можливість відшкодування шкоди, завданої внаслідок надання неякісних транспортних послуг. Але сама процедура встановлення факту порушення прав споживача та судовий механізм розгляду справ щодо стягнення такої шкоди з транспортних установ, потребує чимало часу та